

Komisja wystosowała do Rzeczypospolitej Polskiej wezwanie do usunięcia uchybienia w dniu 27 stycznia 2022 r. W dniu 15 lipca 2022 r. Komisja wystosowała do Rzeczypospolitej Polskiej uzasadnioną opinię. Mimo tego, środki transponujące nie zostały jeszcze przyjęte przez Rzeczpospolitą Polską ani zgłoszone Komisji.

(¹) Dz.U. 2019, L 305, s. 17.

Skarga wniesiona w dniu 14 marca 2023 r. – Komisja Europejska/Republika Federalna Niemiec

(Sprawa C-149/23)

(2023/C 155/55)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Baquero Cruz i L. Mantl, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Federalna Niemiec

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że poprzez nieprzyjęcie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do wykonania dyrektywy (UE) 2019/1937 (¹) oraz poprzez niepoinformowanie Komisji o takich przepisach, Republika Federalna Niemiec uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 26 ust. 1 i 3 tej dyrektywy;
- nakazanie Republice Federalnej Niemiec zapłaty na rzecz Komisji kwoty ryczałtu odpowiadającej wyższej z dwóch następujących kwot: i) kwoty dziennej wynoszącej 61 600 EUR pomnożonej przez liczbę dni, które upłynęły od dnia przypadającego po dniu upływu terminu na dokonanie transpozycji wyznaczonego przedmiotowej dyrektywie do dnia wyeliminowania uchybienia, lub – w razie braku wyeliminowania uchybienia – do dnia wydania wyroku w niniejszej sprawie; ii) minimalnej kwoty ryczałkowej w wysokości 17 248 000 EUR;
- jeżeli uchybienie zobowiązaniom stwierdzone w tiret pierwszym trwa do dnia ogłoszenia wyroku w niniejszej sprawie, nakazanie Republice Federalnej Niemiec zapłaty na rzecz Komisji okresowej kary pieniężnej w wysokości 240 240 EUR za każdy dzień opóźnienia liczony od dnia ogłoszenia wyroku w niniejszej sprawie do dnia, w którym Republika Federalna Niemiec wywiąże się z zobowiązań wynikających z dyrektywy; oraz
- obciążenie Republiki Federalnej Niemiec kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W skardze Komisja zarzuca Republice Federalnej Niemiec, że nie wywiązała się ze zobowiązań wynikających z dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1937, która ustanawia skuteczny system ochrony osób pracujących dla organizacji prywatnej lub publicznej lub utrzymujących kontakt z taką organizacją w razie zgłaszania przez te osoby naruszeń prawa Unii w niektórych jego dziedzinach. Według art. 26 ust. 1 dyrektywy państwa członkowskie były zobowiązane do wprowadzenia w życie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do jej wykonania najpóźniej do dnia 17 grudnia 2021 r. Według ustępu trzeciego tego samego przepisu państwa członkowskie były również zobowiązane do natychmiastowego przekazania Komisji tekstów przyjętych przepisów.

W ocenie Komisji Niemcy nie przyjęły dotąd środków zmierzających do pełnej transpozycji dyrektywy, a w każdym razie 13 miesięcy po upływie terminu na dokonanie transpozycji środki te wciąż nie zostały tej instytucji zgłoszone.

(¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1937 z dnia 23 października 2019 r. w sprawie ochrony osób zgłaszających naruszenia prawa Unii (Dz.U. 2019, L 305, s. 17).